

og virksomhedspant, jf. § 47 c. Efter § 47 e, stk. 4, vil et tinglyst pant som udgangspunkt blive udsløjet efter 10 år. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Endvidere reguleres pantets omfang i tilfælde af pantsætterens konkurs, betalingsstandsning mv., jf. lovforslagets § 1, nr. 2 (den foreslåede regel i § 47 f).

Til stk. 1

1. Det foreslås i *stk. 1*, at indehaveren af en erhvervsvirksomhed ved anvendelse af skadesløsbrev kan underpantsette, hvad virksomheden ejer og fremtidig erhverver (virksomhedspant), jf. stk. 3 og 4. Bestemmelsen indebærer en fravigelse af forbuddet mod pant i tingsindbegreb i lovens § 47 b, stk. 1, og efter omstændighederne forbuddet mod generalpant i lovens § 47 a.

Med udtrykket »[i]ndehaveren af en erhvervsvirksomhed« menes der den juridiske enhed, der ejer den faktiske virksomhed, uanset om det er et selskab eller en enkeltmandsvirksomhed. Det er således ejeren af den faktiske virksomhed, der vil kunne pantsætte virksomhedens aktiver i medfør af den foreslåede ordning. Udtrykket svarer til det, der anvendes i tinglysningslovens § 47 b, stk. 2.

2. Det foreslås i bestemmelsens 2. *pkt.*, at pantsætning ikke er til hinder for, at aktiver, bortset fra fordringer, udskilles ifølge regelmæssig drift af virksomheden.

Hvad der er regelmæssig drift, vil bero på en vurdering af den enkelte virksomhed og af de enkelte aktivers karakter, herunder om det er omsætningsaktiver, der er bestemt for videresalg, eller anlægsaktiver, der er tiltænkt en mere varig tilknytning til virksomheden. Det er endvidere et centralt element at vurdere, om pantsætterens dispositioner er forretningsmæssigt begrundede. Princippet om, at udskillelsen sker ifølge regelmæssig drift, indebærer endvidere, at udskillelse af aktiver modsvares af, at pantsætteren anskaffer nye aktiver, der gribes af panteretten, i den udstrækning det er nødvendigt for at holde virksomheden i regelmæssig drift.

Det vil således være i overensstemmelse med den foreslåede regel, hvis en virksomhed i takt med salg af færdigvarer, der dermed udskilles af panteretten, f.eks. indkøber råvarer mv. med henblik på virksomhedens fortsatte produktion eller lignende.

Kravet om, at udskillelse af panteretten alene kan ske ifølge regelmæssig drift, er endvidere ikke til hinder for, at virksomheden f.eks. omlægger produktionen fra den ene sæsonbetingede vare til den anden eller på lignende måde løbende udskifter sit varesorti-

ment, ligesom det med den foreslåede regel ikke er hensigten at hindre, at en virksomhed foretager grundlæggende ændringer i sin faktiske virksomhed, der er forretningsmæssigt begrundede. Det vil imidlertid kunne være i strid med den foreslåede regel, hvis en virksomhed ved sine dispositioner væsentligt nedbringer pantets samlede værdi på en måde, der ikke er forretningsmæssigt begrundet.

Det vil ligeledes formentlig ikke kunne forenes med kravet om, at udskillelse skal ske ifølge regelmæssig drift, hvis salget af færdigvarer hverken modsvares af indkøb af råvarer mv. eller af, at andre aktiver, f.eks. fordringerne på købesummerne, omfattes af panteretten. Det forhold, at et virksomhedspant ikke omfatter både varelageret og de fordringer, der stiftes ved salget af færdigvarerne, kan ikke i sig selv tillægges betydning ved vurderingen af, om udskillelsen er sket ifølge regelmæssig drift. I den situation må panthaveren antages at have accepteret den risiko, der består i, at pantet i færdigvarerne ikke straks ved salget heraf modsvares af pantet i de udestående fordringer med tilsvarende værdi, men først, evt. på et senere tidspunkt, modsvares af pantet i indkøbte råvarer mv.

Hvis retsvirkningerne i den foreslåede regel i tinglysningslovens § 47 f er indtrådt, vil kravet om, at udskillelse skal ske ifølge regelmæssig drift, ikke kunne opfyldes. Det skyldes, at det følger af de foreslåede regler i § 47 f, at panteretten fra tidspunktet for bl.a. pantsætterens anmeldelse af betalingsstandsning og afsigelse af konkursdekret over pantsætteren ikke kan omfatte aktiver, der erhverves efter dette tidspunkt.

Fordringer er udtrykkeligt undtaget fra adgangen til udskillelse ifølge regelmæssig drift, da der ikke er fundet behov for en regel om, at de pantsatte fordringer kan udskilles ifølge regelmæssig drift. Det vil således bero på parternes aftale, om pantsætteren kan udskille visse fordringer, uanset at de er omfattet af pantsætningen.

Kravet om, at udskillelse af de virksomhedspantsatte aktiver, bortset fra fordringer, skal ske ifølge regelmæssig drift, vil have betydning for retsforholdet mellem panthaveren og pantsætteren, da udskillelse i strid med kravet vil kunne begrunde, at panthaveren tiltræder sit pant. Det må derimod antages, at kravets nærmere opfyldelse vil have mindre praktisk betydning for retsforholdet mellem panthaveren og en tredje mand, der erhverver aktiver fra pantsætteren. Det skyldes, at tredjemand sædvanligvis vil være i god tro om, at udskillelsen er sket ifølge regelmæssig drift af virksomheden. Dermed vil panthaveren ikke kunne gøre panteretten (eller et erstatningskrav) gældende over for tredjemanden.